

figes at være mere „paa Moden“ end at drikke Brændevin, hvorfor det sikkert med Rette kan siges, at Veien til den skadelige Nydelse af Brændevin i Reglen gaar igjennem Alet. Det kunde ifølge denne Betragtning mulig godt forsvares yderligere at forhøje Skatten paa A, naar man ved den mere moderate Beskatning af Brændevinen ikke berøver Befolkningen Afdgangen til at forsyne sig med en ikke uforholdsmæssig dyr Snaps. Dette forhindres ikke ved vort Forslag, idet Prisen paa en Pot Brændevin kun vil blive forhøiet fra 30 à 32 Ore til 55 à 60 Ore. Vi skulle derhos nævne, at ved en Nedsættelse af Brændevinskatten til 70 Ore ville Brændevinerne ikke i saa høj Grad som efter Regjeringsens Forslag se deres Forretninger truede.

Den finansielle Virkning af dette Forslag mene vi at kunne anslaa som følger:

à 10 Kr. ....	6,000,000 Kr.
Brændevinsafgiften, 2,700,000	
Kr., forhøiet 3% Gang ..	10,500,000 —
	<hr/>
	16,500,000 Kr.

Afskatten antages at ville formindste Forbruget med ca. 100,000 Tdr., medens Brændevinskattens Forhøielse og den Omstændighed, at Spiritus til teknisk Brug foreslaas fritaget for Skat, antages at ville medføre, at den skattepligtige Spiritus vil gaa ned med en Trediedel.

Herester vil fragaa:	
for A .....	1,000,000 Kr.
for Brændevin. 3,500,000 —	
	<hr/>
	4,500,000 —
	<hr/>
Rest. . . . .	12,000,000 Kr.

Dette Beløb vil altsaa være at anvende til Nedsættelser paa Toldloven, hvis Revision, som ogsaa af Regjeringen forudsat, nødvendig maa behandles i Forbindelse med nærværende Lovforslag. Naar den hele A- og Brændevinskat anvendes paa denne

Maade, vil der tilhneladende fremkomme en Nedgang i Statskassens Indtægter, svarende til Størrelsen af den nærværende Brændevinsafgift, 2,700,000 Kr.; men det er ikke usandsynligt, at denne Nedgang ogsaa kun vil blive tilhneladende. Møiagtig kan det selvfølgelig ikke angives, hvor meget den foreslaaede Skat vil indskrænke Forbruget; men vi ere tilbøjelige til at antage, at vi snarere have anslaaet Nedgangen for stor end for lille. Under alle Omstændigheder hævde vi, at vort Forslag om at vederlægge de 12 Mill. med Toldnedsættelser danner et imødekommende Forhandlingsgrundlag. Vi haabe, man ad denne Vej maa kunne komme over det døde Punkt og naae til en Revision af Toldloven, til hvis Gjennemførelse vi ere bestjalede af den bedste Villie.

Mindretallet kan derfor kun beklage, at Flertallet ikke synes at være synnerligt Haab i saa Henseende. Skulde Flertallet fastholde denne Opfattelse, skulle vi ikke være uwillige til at forhandle om en delvis Revision af Toldloven, saafremt Flertallet vil kunne anerkjende vort Hovedstandpunkt: Hele Beløbet's Anvendelse til Nedsættelser paa Livsforbrødenheder og almindelige Forbrugs-gjenstande. Man maatte da kunne naae noget videre i den nævnte Retning, end det vilde ske efter de af Flertallet fremsatte Antydninger, f. Ex. til en fuldstændig eller saa godt som fuldstændig Ophævelse af Tolden paa Sukker, Kaffe, The, Ris, Salt, Petroleum m. m. samt til en Nedsættelse af Tolden paa simplere Manufakturvarer og andre nødvendige Forbrugs-gjenstande, ligesom det er en Selvfølge, at Toldsatserne for Spiritus og Vine maatte forholdsvis forhøies.

I Henhold til disse Betragtninger maa Mindretallet stille de nedenfor til §§ 2, 23 (24), 25, 26 anførte Endringsforslag.

Et andet Mindretal (Tvede) skal til-lade sig at bemærke Følgende:

Fra Begyndelsen af Halvfjerdsferne til April 1887 har der været kæmpet om at ind-